MTL.

Conseil d'Etat - Raad van State
LEGISLATION - 1 - WETGEVING
23 VIII 1957
Transmis à M. ordonnantie (1)
Overgemaakt aan de H.

L.5835/1/V.

KONINKRIJK BELGIE. ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE. AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiekamer, de 6e juli 1957 door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot bepaling, in uitvoering van artikel 18 van het koninklijk besluit van 20 augustus 1955 betreffende de groothandel in geneesmiddelen, hun fabricage en hun bereiding in het groot, van de door de Verzoenings- en Arbitrageraad te volgen procedure", heeft de 26e juli 1957 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre de la Santé publique et de la Famille, le 6 juillet 1957, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté ministériel "fixant, en exécution de l'article 18 de l'arrêté royal du 20 août 1955 concernant la fabrication, la préparation et le commerce en gros des médicaments, la procédure à suivre par le Conseil de conciliation et d'arbitrage", a donné le 26 juillet 1957 l'avis suivant :

Het ontwerp van ministerieel besluit bepaalt de regelen welke de "Verzoenings- en Arbitrageraad" te volgen heeft bij de behandeling van de geschillen waarvan sprake in artikel 16 van het koninklijk besluit van 20 augustus 1955 betreffende de groothandel in geneesmiddelen, hun fabricage en hun bereiding in het groot.

Zoals de Raad van State er in het aan dat koninklijk besluit voorafgegane advies op wees, beperkt het college waaraan bedoelde geschillen voorgelegd worden zich bij het geven van advies en kan het dus niet als een scheidsrechterlijk orgaan worden aangemerkt.

Wel schrijft het ontwerp een verschillende procedure voor, naargelang om bemoeiing van het college wordt verzocht door de partijen samen dan wel door één van hen, doch optreden vanwege de Raad ingevolge een verzoek uitgaand van beide partijen is daarom nog geen "arbitrage" in de zin van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

De Raad van State is dan ook van oordeel dat de artikelen zo behoren te worden geredigeerd, dat de onderscheiden wijzen waarop een geschil bij de Raad aanhangig kan worden gemaakt goed uit elkander gehouden blijven en hierbij het gebruik van het woord "arbitrage" wordt vermeden. Hij geeft voorts de aanbeveling de hoofdstukken II en III samen te voegen om herhaling van de aan beide procedures gemene bepalingen uit de weg te gaan.

.../...

Artikel 23 schrijft aan particulieren het gebruik van een bepaaldetaal voor. Deze bepaling strijdt met artikel 23 van de Grondwet.

Zelfs in de gevallen waar het gebruik der talen aan regelen kan worden gebonden, dit is voor de akten der overheidsbesturen en voor rechtszaken, kunnen op deze vrijheid geen beperkende normen worden gesteld dan bij de wet.

Het ontwerp geeft voorts aanleiding tot de volgende opmerkingen :

In artikel 1 is het overbodig te zeggen dat de bij artikel 18 van het koninklijk besluit van 20 augustus 1955 bepaalde termijnen in acht behoren te worden genomen.

Om niet in herhaling te vervallen, stelle men het laatste lid van artikel 2 als volgt :

"Hij houdt het in artikel 7 bedoelde speciaal register bij".

In artikel 3 kan genoegen worden genomen met de bepaling dat het verhinderde lid aan zijn plaatsvervanger vraagt hem te vervangen. In de vervanging van het verhinderde lid voorziet immers de plaatsvervanger.

De Franse en de Nederlandse tekst van artikel 4 stemmen niet ten volle overeen. Volgens de Franse tekst moeten er ten minste acht gewone of plaatsvervangende leden aanwezig zijn, terwijl, volgens de Nederlandse tekst, de aanwezigheid van acht plaatsvervangende leden voldoende is.

.../...

In de Nederlandse tekst vervange men de woorden "vaste leden" door "gewone leden".

Artikel 5 stelt dat het plaatsvervangend Lid dat de vergaderingen voor zich persoonlijk bijwoont niet stemgerechtigd is. Indien het plaatsvervangend lid in zodanig geval evenmin raadgevende stem heeft, behoort zulks te worden gezegd.

Een betere lezing voor de artikelen 5 en 6 ware daarom de volgende :

"Artikel 5.-

Een plaatsvervangend lid kan, ook bij aanwezigheid van het lid wiens plaatsvervanger hij is, de zittingen bijwonen ten einde van de rechtspraak van de Raad op de hoogte te blijven. In zodanig geval heeft hij noch medebeslissende, noch raadgevende stem.

Artikel 6.-

De beslissingen worden genomen bij meerderheid van stemmen. Bij staking beslist de stem van de voorzitter".

In artikel 7 vervange men de woorden "aan de Raad overgemaakte" en het woord "bepaald" onderscheidenlijk door "bij de Raad ingestuurde" en "vastgesteld".

De eerste volzin van artikel 8 wordt beter gelezen als volgt :

.../...

"De voorzitter of de door hem aangestelde verslaggever brengt verslag uit over de aan de Raad voorgelegde zaken welke voor de zitting zijn vastgesteld".

In artikel 9 dienen de woorden "in aanmerking nemend" door "in acht nemend" te worden vervangen.

Het bepaalde in artikel 10 kan in de tekst van artikel 6 worden opgenomen. Wordt artikel 10 evenwel behouden, dan dient aldaar te worden voorzien in het geval van staking van stemmen.

Voor artikel 11 wordt de volgende tekst voorgesteld :

"De zittingen van de Raad zijn openbaar. De beraadslaging is geheim; de beslissingen en adviezen worden evenwel in openbare zitting gegeven".

In artikel 13 moeten de haakjes vervallen.

Artikel 14 bepaalt dat de notulen door de voorzitter en door de secretaris worden ondertekend. Indien zulks voor de adviezen en beslissingen eveneens het geval is, moet dit in de tekst worden gezegd.

Voorts vervange men in artikel 14 de woorden "het eerste", ... "het tweede", door "het een" ... "het ander".

.../...

De memorie tot het insturen waarvan de verzoekende partij krachtens artikel 15, tweede lid, gehouden is, lijkt een overbodige herhaling te zijn van het aangetekend schrijven "waarbij zij haar standpunt uiteenzet".

In artikel 16, tweede lid, vervange men het woord "gedagvaard" door "opgeroepen".

In artikel 17, tweede lid, kunnen de woorden "op beknopte wijze" achterwege blijven. De bedingen van het akkoord moeten immers in het proces-verbaal worden vermeld.

Voorts lijkt de ondertekening door alle leden van de Raad niet te moeten worden vereist. Voldoende is dat het proces-verbaal ondertekend wordt door de leden die in de zaak zitting hebben. Dezelfde overweging geldt ten aanzien van artikel 22.

Artikel 17 dient nader te bepalen wie het proces-verbaal van niet-verzoening ondertekent.

In artikel 19 vervange men het woordt "rapporteur" door "verslaggever" en, in artikel 20, het woord "gedagvaard" door "opgeroepen".

Volgens artikel 24 doet de Raad "uitspraak in plenovergadering". Hoe de in plenovergadering zitting houdende raad is samengesteld, wordt evenwel door geen bepaling van het ontwerp geregeld.

Le projet d'arrêté ministériel contient les règles à suivre par le "Conseil de conciliation et d'arbitrage", lorsque ce conseil est appelé à examiner les différends visés à l'article 16 de l'arrêté royal du 20 août 1955 concernant la fabrication, la préparation et le commerce en gros des médicaments.

Ainsi que l'a fait remarquer le Conseil d'Etat dans l'avis précédant cet arrêté royal, le collège auquel seront soumis les différends en question, se borne à donner des avis et ne peut être considéré comme un organe arbitral.

Il est vrai que le projet prévoit une procédure différente suivant que l'intervention du collège est demandée par les parties conjointement ou par l'une des parties seulement. Mais l'intervention du conseil après une demande émanant des deux parties n'en devient pas pour autant un "arbitrage" au sens où l'entend le Code de procédure civile.

Le Conseil d'Etat estime dès lors qu'il y a lieu de rédiger les articles de façon à distinguer les deux manières dont le conseil peut être saisi, tout en évitant l'emploi du mot "arbitrage". Il suggère, en outre, de réunir les chapitres II et III en un seul pour éviter la répétition des dispositions qui sont communes aux deux procédures.

L'article 23 impose aux particuliers l'emploi d'une langue déterminée. Cette disposition est contraire à l'article 23 de la Constitution.

.../...

Même dans les cas où l'emploi des langues peut être réglementé, c'est-à-dire pour les actes de l'autorité publique et pour les affaires judiciaires, la loi seule peut établir les normes qui limitent cette liberté.

Le projet donne lieu, en outre, aux remarques suivantes :

A l'article 1er, il est superflu de mentionner que les délais fixés à l'article 18 de l'arrêté royal du 20 août 1955 doivent être respectés.

Pour éviter des répétitions, il conviendrait de rédiger le dernier alinéa de l'article 2 comme suit :

"Il tient le registre spécial prévu à l'article 7".

A l'article 3, il suffit de prévoir que le membre empêché demande à son suppléant de le remplacer. C'est,en effet,le suppléant qui assure le remplacement du membre empêché.

Il y a manque de concordance entre le texte néerlandais et le texte français de l'article 4. Suivant le texte français,au moins huit membres effectifs ou leurs suppléants doivent être présents, tandis que,selon le texte néerlandais,la présence de huit membres suppléants suffit.

Dans le texte néerlandais, il y a lieu de remplacer les mots "vaste leden" par "gewone leden".

L'article 5 prévoit que le membre suppléant qui assiste aux séances à titre personnel n'a pas voix délibérative. Si,dans ce cas,le membre suppléant n'a pas voix consultative,il y a lieu de le préciser.

Les articles 5 et 6 gagneraient à être rédigés comme suit :

"Article 5.-

Dans le seul but de se tenir au courant de la jurisprudence du conseil, un membre suppléant peut assister aux séances même lorsque le membre qu'il supplée est présent. Dans ce cas, il n'a pas voix délibérative ni consultative.

Article 6.-

Les décisions sont prises à la majorité des voix. En cas de partage, la voix du président est prépondérante".

A l'article 7, les mots "aan de Raad overgemaakte" et "bepaald" dans le texte néerlandais devraient être remplacés par les mots "bij de Raad ingestuurde" et "vastgesteld".

La première phrase du texte néerlandais de l'article 8 gagnerait à être rédigée comme suit :

"De voorzitter of de door hem aangestelde verslaggever brengt verslag uit over de aan de Raad voorgelegde zaken welke voor de zitting zijn vastgesteld".

A l'article 9, texte néerlandais, il convient de remplacer les mots "in aanmerking nemend" par "in acht nemend".

.../...

La disposition de l'article 10 pourrait s'intégrer dans le texte de l'article 6. Si l'article 10 est maintenu, il y a lieu de prévoir le cas de partage des voix.

Le texte néerlandais suivant est proposé pour l'article 11 :

"De zittingen van de Raad zijn openbaar. De beraadslaging is geheim; de beslissingen en adviezen worden evenwel in openbare zitting gegeven".

A l'article 13, il y a lieu d'omettre les parenthèses.

L'article 14 prévoit que les procès-verbaux sont signés par le président et le secrétaire. S'il en est de même des décisions et avis, il y a lieu de le mentionner dans le texte.

Au texte néerlandais de cet article, les mots "het eerste", ... "het tweede", doivent être remplacés par "het een" ... "het ander".

Le mémoire que le requérant est tenu d'introduire en vertu de l'article 15, alinéa 2, semble faire double emploi avec la lettre recommandée "exposant son point de vue".

.../...

A l'article 16, alinéa 2, du texte néerlandais, il y a lieu de remplacer le mot "gedagvaard" par "opgeroepen" .

A l'article 17, alinéa 2, il y a lieu de supprimer le mot "sommairement". En effet, les clauses de l'accord doivent figurer dans le procès-verbal.

Il semble d'autre part que la signature de tous les membres du conseil ne doive pas être exigée. Il suffira de faire signer les membres siégeant dans la cause. La même remarque vaut pour l'article 22.

Le texte de l'article 17 devrait mentionner qui signe les procès-verbaux de non-conciliation.

Au texte néerlandais de l'article 19, il y a lieu de remplacer les mots "rapporteur" par "verslaggever" et, à l'article 20, "gedagvaard" par "opgeroepen".

A l'article 24, il est prévu que le conseil "se prononcera en séance plénière". Aucune disposition ne détermine comment sera composée l'assemblée siégeant en séance plénière.

De kamer was samengesteld uit — La chambre était composée de

de Heren : Messieurs :	L.MOUREAU,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter, président,
	A.MAST, G.VAN BUNNEN,	raadsheren van State, conseillers d'Etat,	
	F.VAN GOETHEM, G.VAN HECKE,	bijzitters van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,	
Mevrouw : Madame :	J.DE KOSTER,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier. greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.G.VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H.W.LAHAYE, auditeur.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M.G.VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M.W.LAHAYE, auditeur.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J.DE KOSTER.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) L.MOUREAU.